

עין משפט
נר מצוה

כ"ו א טוסיע אית סומן
תקא טעף א:
בב ג מ"י מ"י מ"י
הכלה כל סמך לאחין
ע"ה טוסיע אס סומן חקלי
טעף א:
בב ג ד מ"י מ"י מ"י
תעיות הלכה ו סמך
עשין מזי"ם נ טוסיע אס
סומן תקא טעף ג:
ל"ה מ"י טוסיע אס
טעף ד:
ל"ה מ"י מ"י מ"י מ"י
תקא הלכה טו סיור
א"ת סומן תקא:
ל"ב ד מ"י מ"י מ"י
תעיות הלכה טוסיע אס
א"ת סומן תקא טעף י:

לעזי רש"י

סורודיר [פוליר]
לודך [לשם יבידו]
לישקיר, לנדן.

מוסף רש"י

בחמישי מותרים, ט"ו ט"ז
תשעה אצל כבוד שבת
מוחזקין לכנס בחמישי,
וכספא לו פלג נ"י בשבת
לא לחזקין למיני
דמותרין למחזקין בגמרא
לא טע אלא לפני ט"ז וע"י
כ"ו, וכן ערב תשעה
בבא שחל להיות
בשבת, אפי"ן שט"ס ט"ז
ליתיה מול לא יאכל ע"י
בשבתין ולא אכל כבוד ולא
יפנה י"ן, טעמי פיה ט"ז שבת
אזיל כל לר"י וע"י ט"ז, א"
בשבת
בשבת, שיהיה עשתי
עומת לו נמלקתו, דמלך
והר"י ט"ז, א"
רבינו חננאל
לח' [לח']
תקא, אחרין
ד"ב, א"ל קדוין וכלי
שבת, ר"ה ר"ה בני כרית
ש"ה, כרית שדה של
תומין, כרית מנוחין
אסור ללבוש בשבת שחל
י"י בבא להיות בחובה, עד
יום תענית, ואפילו הן
גדיים של שבת, י"י
[גיהון] בלשון ישמעאל
ד"ק, והוא עברי תומתא,
י"ב שחל להיות ט"ז באב
ביתא אסור לספר ולכנס
ובחמישי מותר לספר כבוד
שבת, אוקימנא בוסן
י"ח ט"ז שבא בערב שבת,
כ"ה שפיקא יום ט"ז שבת,
היורו לו לכנס וללבוש
כשאין לו אלא חלוק אחר,
[המותר לכנס אפילו
בחולו של שבת,
כיבדו חלוקת ד"ב נתקן
רב שיהא א"ת, וקיימא לן
כ"ה כ"ב ששה דא"ת
אפילו לכנס ולהניח אחר
י"י באב אסור, הרע דקא
כ"ה קצרי ד"ב ר"ב,
וכתובין מאה [נחמין]
אסור לכנס לפני ט"ז באב
ואפילו להניח לאחר ט"ז
באב, וגיורין של בני כב"ל
כניכוס של בני ארץ
ישראל, וכלי פשתן ארץ
ד"ב משום גיורין, ויובתא
רב נתקן, ומצא מילך כניכוס בכל,
שחל ט"ז באב להיות בחובה,
חל להיות באחד בשבת מותרין לכנס
אסור לאחר מות, חל ט"ז באב
ליתיה בחובה, חל להיות ט"ז באב
בשלישי או ברביעי או [בחמישי] לפני
כ"ו [ויסין] דאסור לעולם קורין כ"ו
באב ומפטיר אחר.

כ"ט:

אמר רב פפא הלכך האי בר ישראל דאית ליה דינא בהדי גברי
לישתמיט וכו'. פירוש משום דאמר לעיל מגלגלי מוכה לויס
ש"ל תפוחים, י"מ תפוחים ו כרית אחרונים:
קצרי דבי רב, פירוש כונסין הנגדים ולכן קרי להו קצרי על
שם שמקלין הנגדים
ע"י רמינת המים: **כ"ז שאין לו**
א"א חלוק אחד מותר לכבס בעומר.
[ו]ובטבול [י"ס] וכו' אלו מגלגלי [מח"ק]
ד"ק [י"ד] דקאמר ולטעמין הא דאמר
רבי אפי אמר רבי יוחנן מי שאין לו
אלא חלוק אחד וכו' דפרין יאמרו כל
התלוקים אסורים לכבס בחול המועד
וחלוק זה מותר ומתקן זה אזורו
מוכס עליו שאין לו אלא חלוק אחד
וא"כ דוקא להט אצל לנו ודאי אסור
אפי' אן לנו אלא חלוק אחד שאין
אנו אומדן אזור על חלוקות שלנו
ולא הו אזורו מוכס עליו וכן כ"ך
לזכר שלא לכבס המזנפת בחול
המועד א"ע"ג שאין לנו אלא אחת
אצל מ"מ י"ז נגשים לכבס כגדי
המנוקות כדי לשכוח דהו כמי שאין
לו אלא חלוק אחד שיש רגילות להתיר
נגדיים וכל עשה כ"ך לו כל
נגדיו ועל ו הנגו העולם לכבסם
בחול המועד:
בשני ובחמישי קורין ש"ש וספיד
אחד, מכלל מוכס רבינו מס
דמפטיר עולה למנין שפיקא אחד
קורין על ש"ש ומפטיר אחד שפיקא אחד
מן ה"ג דקא מיעבא ליה כמגילה
[ד"ף כ"ב, וס"ס] מפטיר עולה למנין
שעשה או לא משמע מהכא דעולה:
ומר"ייהו

בשלושה פרקים פרק רביעי תענית

ויול כסדים, בערכאות שלהן: **ו**ונספי לכס אחרים וסוקו, א"ידי
דא"י רב יהודה לעיל נקיט ואזיל: **דקלים**, להפסיד מן שיש
מן כנבל הכרם דאמרין צ"ק [ד"ף ט']: **עולא** חקלע לכבס חול
מלא לנא דממרי כ"ו: **כלי פסוק**, ללבוש: **לא שנו**, כמתני' [ט] שכל
השנוב אסור לכבס: **אפילו לכבס**
ולתני, כדי שילבוש לאחר זמן
לאחר ט' זכא אסור דנראה כמסית
דעתו שעוסק בכיבוס כגדיס: **אמר**
רב ששה טע, דאפי' לכבס ולהניח
אסור: **קצרי**, כן שמש י"ז בלשון
ישמעאל וס' כונסין, שמעתי אומרים
על שם שמקלין כגדי לנר כשדורסין
אזון כרגילין במים שקורין פורלי"ר
והיינו דמתרגמין עין רוגל [שמואל]
ב [י] ע"ה דקלרא: **אילימא לכבס**
וללבוש, מיד בחמישי מאי כבוד
שבת איכא: **אלא**, לאו לכבס
ולהניח עד השבת: **לעולם לכבס**
וללבוש, מיד בחמישי [י]: **וכמי שאין**
לו אלא חלוק אחד, דאין לו להתיר,
ומאי מפני כבוד השבת דאי לא
מכבס המועד נמתיש מו לא מ"י
לכבס ליה: [ט] **חולו של מועד**, שאין
לו אלא חלוק אחד דלא סגינא דלא
מכבס מפני הכנימה ואפי' כיבס
לפני המועד מותר לכבסה במועד:
וגיטון שלנו, אינו יפה אלא ככיוס
שלהן ואסור לנבך לפני תשעה זכא
אפילו להניח לאחר תשעה זכא,
אצל כיבוס שלנו מותר: **כלי פסוק**
אין כבס, ליתא משום כגדיס: **אמר**
כלי מילה, לישקו"ר זלע"ז: **לא**
שנו, שאסור ללבוש בשנוב שחל
תשעה זכא להיות בחובה אלא
במים שלפני תשעה זכא ששם חל
כיוס רביעי אסור ללבוש ראשון
זשני ושלשי: **אצל לאחריו**, חמישי
ושני [א] א' וטעמי מותר: **חל לפיוס**
כאחד בשבת מוסר לכבס כל השכם
פולס, דהיינו לאחריו: **חל לפיוס**
כשני או כשלישי כרביעי ובחמישי
כו': לייט עלה אביי ואיסמא רב
אחא בר יעקב אהא, חל הכבס
בתשעה זכא אפילו מן המנחה
ולמעלה, ודקדא כנרימא מנפיק
לה למילתא וקאמר לייט עלה אביי
כו': **חל לפיוס כשני כו'**, קופא
דהיא כרימא גופה היא: **ומפטיר [ד]**,
מאותן שלשה אחרון מפטיר
מתוך שאין מוסיפין בחול יותר מג'
אנשים ולא כ"ר"ע על ד' שאין לנו
להוסיף אלא בשבת וי"ט כדמפרש
כמגילה [ד"ף כ"א], ולפיכך קורין ג'
דזמן ספר תורה הוא וצלאו ה"י
הו קרו שלשה שהוא מתקנת עזרא
לקרות בשני ובחמישי כהן ולי
ישאל: **קורא אחד ומפטיר**
מחנה

תורה אור השלם

1. כי אביי ור' יוחנן את
דחשבשת אשר אביי
השבו עליהם בא"י
מחשבות שלום ולא
לקריה לחת לכבס אחריה
ותקנה ירימיהו כו י"א
2. ויגש וישק לו ורחם
את ריח בגדיו ויחברנו
ויאמר ראה ריח בני
ישראל שדה אשר ברכו
י"י, בראשיה כו כו
3. והשביח כל משהו
וגם חורשה ושבחה וכל
מוקדה, הרשע כו ג'
מוקדה

הגהות הב"ח

[א] גבי ובחמישי מותרין
מפני כבוד השבת מאי
מותרין אילימא לכבס כל
היה דבר אצל כל השבת
סלה: [ב] ר"י ד"ה לישט
י"י מיד בחמישי ימני שאין
י"י הדין: [ג] ד"ה בחבולו
של מועד דביני שאין לו
אלא חלוק אחד לא סגי
דלא מכבס ליה מפני
הכנימה: [ד] ד"ה ומפטיר
אחד מחמת שלשה:

הגהות הגר"א

[א] ר"י ד"ה אצל
ושני, רש"י קו ע"ה
למחקר:

הגהות מור"ב

רש"י ר"ה אצל
[א] וכו' וטעמי נתקן מלת
ושני:

רבינו גרשום

דבטלי קצרי, לכבס
וללבוש מאי כבוד שבת
איכא, במאי ר"ה ללבוש
בחמישי, אלא לאו להיות
וללבוש בשבת, דהיינו
כבוד שבת, טעמא
רבחמישי לפי שרוא קרוב
לשבת, אבל שאי יומי
אפילו להיות, וקשיא [ולר'
הנזון [ולר' נתקן], שלום
לכבס וללבוש בחמישי,
ודאמרת כ"א כבוד שבת
איכא, לית ליה אלא אותו
חלוק ולא כפי להמתין עד
שבת, והיינו כבוד שבת
דמכבס ליה, ולהכי שבת
יומי אסור, אבל להניח לא

ה"י אסור, וגיורין שלנו אסור, לייט עלה אביי, במאן כבוס בע"ש כ"ו באב מן המנחה ולמעלה, קורין ג'. והואיל וכל חמישי
ושני קורין ג', מפטיר, אסף איסיס, חיובתא דשמואל, הא וקמיני מותר לכבס כל השנוב, ושמואל אסר לאחריו נמי אסור.

ל"ה נראה דג"ל ונכנס לית ליה נח"ל.

תורה אור השלם

1. כי אביי ור' יוחנן את
דחשבשת אשר אביי
השבו עליהם בא"י
מחשבות שלום ולא
לקריה לחת לכבס אחריה
ותקנה ירימיהו כו י"א
2. ויגש וישק לו ורחם
את ריח בגדיו ויחברנו
ויאמר ראה ריח בני
ישראל שדה אשר ברכו
י"י, בראשיה כו כו
3. והשביח כל משהו
וגם חורשה ושבחה וכל
מוקדה, הרשע כו ג'
מוקדה

הגהות הב"ח

[א] גבי ובחמישי מותרין
מפני כבוד השבת מאי
מותרין אילימא לכבס כל
היה דבר אצל כל השבת
סלה: [ב] ר"י ד"ה לישט
י"י מיד בחמישי ימני שאין
י"י הדין: [ג] ד"ה בחבולו
של מועד דביני שאין לו
אלא חלוק אחד לא סגי
דלא מכבס ליה מפני
הכנימה: [ד] ד"ה ומפטיר
אחד מחמת שלשה:

הגהות הגר"א

[א] ר"י ד"ה אצל
ושני, רש"י קו ע"ה
למחקר:

הגהות מור"ב

רש"י ר"ה אצל
[א] וכו' וטעמי נתקן מלת
ושני:

רבינו גרשום

דבטלי קצרי, לכבס
וללבוש מאי כבוד שבת
איכא, במאי ר"ה ללבוש
בחמישי, אלא לאו להיות
וללבוש בשבת, דהיינו
כבוד שבת, טעמא
רבחמישי לפי שרוא קרוב
לשבת, אבל שאי יומי
אפילו להיות, וקשיא [ולר'
הנזון [ולר' נתקן], שלום
לכבס וללבוש בחמישי,
ודאמרת כ"א כבוד שבת
איכא, לית ליה אלא אותו
חלוק ולא כפי להמתין עד
שבת, והיינו כבוד שבת
דמכבס ליה, ולהכי שבת
יומי אסור, אבל להניח לא

ה"י אסור, וגיורין שלנו אסור, לייט עלה אביי, במאן כבוס בע"ש כ"ו באב מן המנחה ולמעלה, קורין ג'. והואיל וכל חמישי
ושני קורין ג', מפטיר, אסף איסיס, חיובתא דשמואל, הא וקמיני מותר לכבס כל השנוב, ושמואל אסר לאחריו נמי אסור.

ל"ה נראה דג"ל ונכנס לית ליה נח"ל.

תורה אור השלם

1. כי אביי ור' יוחנן את
דחשבשת אשר אביי
השבו עליהם בא"י
מחשבות שלום ולא
לקריה לחת לכבס אחריה
ותקנה ירימיהו כו י"א
2. ויגש וישק לו ורחם
את ריח בגדיו ויחברנו
ויאמר ראה ריח בני
ישראל שדה אשר ברכו
י"י, בראשיה כו כו
3. והשביח כל משהו
וגם חורשה ושבחה וכל
מוקדה, הרשע כו ג'
מוקדה

הגהות הב"ח

[א] גבי ובחמישי מותרין
מפני כבוד השבת מאי
מותרין אילימא לכבס כל
היה דבר אצל כל השבת
סלה: [ב] ר"י ד"ה לישט
י"י מיד בחמישי ימני שאין
י"י הדין: [ג] ד"ה בחבולו
של מועד דביני שאין לו
אלא חלוק אחד לא סגי
דלא מכבס ליה מפני
הכנימה: [ד] ד"ה ומפטיר
אחד מחמת שלשה:

הגהות הגר"א

[א] ר"י ד"ה אצל
ושני, רש"י קו ע"ה
למחקר:

הגהות מור"ב

רש"י ר"ה אצל
[א] וכו' וטעמי נתקן מלת
ושני:

רבינו גרשום

דבטלי קצרי, לכבס
וללבוש מאי כבוד שבת
איכא, במאי ר"ה ללבוש
בחמישי, אלא לאו להיות
וללבוש בשבת, דהיינו
כבוד שבת, טעמא
רבחמישי לפי שרוא קרוב
לשבת, אבל שאי יומי
אפילו להיות, וקשיא [ולר'
הנזון [ולר' נתקן], שלום
לכבס וללבוש בחמישי,
ודאמרת כ"א כבוד שבת
איכא, לית ליה אלא אותו
חלוק ולא כפי להמתין עד
שבת, והיינו כבוד שבת
דמכבס ליה, ולהכי שבת
יומי אסור, אבל להניח לא

ה"י אסור, וגיורין שלנו אסור, לייט עלה אביי, במאן כבוס בע"ש כ"ו באב מן המנחה ולמעלה, קורין ג'. והואיל וכל חמישי
ושני קורין ג', מפטיר, אסף איסיס, חיובתא דשמואל, הא וקמיני מותר לכבס כל השנוב, ושמואל אסר לאחריו נמי אסור.

ל"ה נראה דג"ל ונכנס לית ליה נח"ל.